

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Nógrád Megyei Bíróság K.Cs.polgármester által képviselt *B. Község Önkormányzata* (...) *felperesnek* - Dr. Révész Zoltán jogtanácsos által képviselt *Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ Erdészeti Igazgatóság* (1024 Budapest, Keleti Károly u. 24.) *alperes* ellen *erdészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata* iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság az alperes 04.4/596/2010. iktatószámú határozatát, a Heves Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Erdészeti Igazgatóság 19.3/1759-2/2009. ügyiratszámú határozatára kiterjedően ***hatályon kívül helyezi, és a Heves Megyei Kormányhivatal Erdészeti Igazgatóságát új eljárás lefolytatására kötelezi.***

A perben feljegyzett 20.000.- (Húszezer) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

B. Község közigazgatási területén a szemétlerakó telepként szereplő 017/1 hrsz-ú ingatlan mellett, a felperes tulajdonában lévő 0112/7 hrsz-ú ingatlannak 1 hektár 3826 m² nagyságú területén is kommunális hulladék került elhelyezésre az évtizedek során, amely helyzetet a felperes úgy kívánta rendezni, hogy a szemétlerakóként működő területeket egy ingatlanba összevonja, és ezt követően rekultiváció keretében a szeméttől történő megtisztítását ezeknek a területeknek elvégzi.

Ehhez azonban szüksége volt arra, hogy az erdőként nyilvántartott 0112/7 hrsz-ú ingatlanból a változási vázrajzon megjelölt 1 hektár 3826 m² terület művelési ágból kivonásra, és ezt követően az eredeti szemétlerakó telephez történő csatolásra kerüljön. Erre irányuló kérelmét 2009. március 25. napján előterjesztette.

Az elsőfokú erdészeti hatóság a 2009. június 9. napján meghozott 19.3/1759-2/2009. ügyiratszámú határozatával a b-i 0112/7 hrsz-ú erdő művelési ágú ingatlan 1 hektár 3826 m²-nek területét nem engedélyezte a termelésből kivonni, egyidejűleg kötelezte a tulajdonos felperest, hogy az erdőrészletből az ott elhelyezett hulladékot haladéktalanul távolítsa el.

A döntését azzal indokolta, hogy a helyszíni bejáráson tapasztaltak szerint az állapítható meg, hogy a felperesi szemétklerakó telep bővítésére a térségben más művelési águ területen is lehetőség van. A művelésből történő kivonásnak nem lehet indoka az, hogy a lakosság a kért erdőterületre hordja a kommunális szemetet és, mivel az erdőterületen bármilyen szemetet és hulladékot tárolni tilos, ezért kötelezte a felperest a hulladék haladéktalan elszállítására.

Ezt a határozatot az alperes a 2010. április 26. napján kelt 04.4/596/2010. iktatószámú határozatával úgy változtatta meg, hogy az erdőrészletben található szemét és egyéb hulladék eltávolításának a határozat jogerőre emelkedését követő 90 napon belülre írta elő, egyidejűleg kötelezte a felperest az erdőrészleten a tuskósarj egyedeknek az erdősítés ápolásával történő visszaszorítására.

Az alperes is a helyszíni ellenőrzés adataira hivatkozott a döntés indokolásában, amikor megállapította, hogy az erdőrészletnek az út melletti, illetve közúthoz közeli részein az illegális hulladéklerakókra jellemző módon kisebb-nagyobb mértékű szeméthalmok ugyan elhelyezésre kerültek, de ez nem jelenti azt, hogy a terület folyamatosan szemét-lerakóhelyként működik.

Az erdőrészletben található szemét jelentős része a faállomány zavarása nélkül is összegyűjthető.

Az illegálisan lerakott hulladék a változási vázrajzon megjelölt területnél kisebb területet foglal el.

A keresetlevelével a felperes ezeknek a határozatoknak a hatályon kívül helyezését kérte. Jogszabálysértésként a tényállás téves megállapítására hivatkozott, mert a művelési ágból történő kivonással érintett erdőrészlet legalább 40 éve megszakítás nélkül a település szemét-lerakóhelyeként működött. Így az évtizedek során felgyülemlett hulladék szakszerű összegyűjtése, és a területről történő eltávolítása az önkormányzat számára teljesíthetetlen feladat lenne. Ennek megvalósítására csak a ténylegesen szemét-lerakóhelyként működő ingatlan a művelési ágból kivonni kért erdőrészlet, és egy önkormányzati útrészlet együttes rekultivációjával nyílna lehetőség, amelynek viszont előfeltétele, hogy az erdőrészletnek a szemétklerakással érintett része a művelési ágból kivonásra kerüljön.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A bíróság a felperes kereseti kérelmét az alábbiak miatt találta megalapozottnak.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 50. § (1) bekezdése értelmében a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni.

Ennek a törvényi kötelezettségének nem tett eleget az ügyben eljáró elsőfokú erdészeti hatóság, hiszen a felperesi kérelmet elutasító határozata indokolásában azt állapította meg, hogy a felperesi szeméttelép bővítésére a térségben más művelési ágú területen is van lehetőség.

A felperes azonban azt kérte, hogy az évtizedeken keresztül illegálisan szeméttelrakónak használt erdőrészletet azért csatolhassa a szeméttelrakó-telepként nyilvántartott ingatlan területéhez, a művelési ágból történő kivonás következtében, hogy így a szeméttel ténylegesen borított ingatlanrészek rekultivációját el tudja végezni.

Szó sem volt tehát a felperesi kérelemben arról, hogy a felperes további szeméttelrakás céljára akarja a megjelölt erdőrészletet igénybe venni.

Az elsőfokú határozat elleni fellebbezése kiegészítéseként a felperes már részletesen kifejtette, hogy geodéziai felmérések alapján került megállapításra az, hogy a 0112/7 hrsz-ú erdő művelési ágú ingatlanak mekkora területe érintett hulladék lerakással, és azt is, hogy az itt elhelyezett hulladék a rekultiváció következtében miként kerül kezelésre, és azt is, hogy a rekultivációt pályázat elnyerésével kívánja megvalósítani, a pályázaton való részvételhez szükséges az erdőterület szeméttelrakással érintett részének művelési ágból történő kivonása.

Ezekkel a felperesi előadásokkal szemben az alperes ugyancsak helyszíni szemle adataira hivatkozik akkor, amikor azt állapítja meg, hogy az illegálisan elhelyezett hulladék a vázrajzon feltüntetettől kisebb területet foglal el, és az így jogszerűtlenül elhelyezett szemét összegyűjtése és elhelyezése az erdőterület igénybevétele nélkül is elvégezhető.

A per során az elsőfokú erdészeti hatóság képviselői a felperesnél további vizsgálatot tartottak és megállapították, hogy a művelési ágból kivonni kért erdőrészletet előzőleg a felperes megbízásából megkutatták, ennek alapján került rögzítésre, hogy a szeméttelhelyezéssel érintett erdőrészletnek mekkora területét kell ártalmatlanítani. Így megalapozatlan az alperesi határozat indokolásának arra való hivatkozása, hogy a lerakott szemét kisebb területet foglal el, mint a felperesi kérelemben megjelölt terület.

Ezen túlmenően pedig az alperes nem adta indokát annak sem, hogy miért nem elfogadható számára, hogy a szeméttelrakással érintett erdőterület mentesítését a felperes egy rekultivációs pályázat keretében végezze el. Miért nem adta hozzájárulását, hogy ezen a pályázaton történő részvételhez a felperes a szeméttelrakással érintett erdőrészletet a művelési ágból kivonhassa, és a korábban is szeméttel-lerakóhelyként működő ingatlanához csatolja azért, hogy a rekultiváció ennek következtében az összevont ingatlanokon együttesen valósuljon meg. Ezzel szemben

a felperest mégis arra kötelezte, hogy a szemétlerakást az erdőrésztelen szüntesse meg.

A felperes ugyanis ugyanezzel a szándékkal kérelmezte a művelési ág változást, azért, hogy ne csak az erdőrésztelen illegálisan lerakott szemetet tudja elszállítani és ártalmatlanítani, hanem a korábban ténylegesen szemétlerakóként működött területen felhalmozott szemetet is. Ehhez pályázati forrásokat kívánt igénybe venni, amihez a szeméttel érintett területek egységes kezelése lett volna szükséges.

Az alperes tehát nem adta magyarázatát annak, hogy miért nem támogatja, hogy a felperes a szemétlerakással érintett erdőterületen is a szemétlerakást megszüntesse egy pályázati eljárás keretében elnyerhető forrással, és ezzel szemben mégis miért tartotta indokoltnak viszont, hogy a felperes az erdőterületen elhelyezett hulladékot elszállítsa.

Ennek következtében az is megállapítható, hogy az alperes még a rendelkezésre álló tényeket is okszerűtlenül mérlegelte, így a döntése a Ket. 50. § (6) bekezdésében foglaltakba is ütközik.

A mindezek alapján jogszabálysértő közigazgatási határozatokat a bíróság a Ket. 111. § (1) bekezdése és a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 339. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú erdészeti hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

A pervesztes alperes személyes illetékmentessége következtében a perben feljegyzett kereseti illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. §-a alapján viseli az állam.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság kizárása a Pp. 340. § (1) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2011. április 4.

Dr. Takács László sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
kiadó